

Με το πρόσχημα της ανάπτυξης ΜΕΡΟΣ 1 Τράπεζες, Βουλή και Κυβερνήσεις με τα νύχια τους στο Δημόσιο Χρήμα, μέσω δημοκρατίας. Παντού κόκκινα φέσια.

Από 9/12/2008 έως σήμερα Κυβερνήσεις (εκτελεστική εξουσία) και Βουλή (νομοθετική εξουσία), κατ'εξακολούθηση, εν γνώσει τους προς όφελος των Τραπεζών (εκλεκτών ιδιωτών συστημικού κινδύνου), χρέωσαν τον Ελληνικό Λαό με δυσβάστακτα οικονομικά βάρη, εγγυήσεις και τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου και με μακρόχρονη ζημία αυτού. Ειδικότερα με παρατεταμένη σκανδαλώδη νομοθεσία του δομημένου κατεστημένου δικομματισμού (ΠΑΣΟΚ-ΝΔ) και διαχειριστικές πράξεις, οδήγησαν σε αύξηση το ελληνικό δημόσιο χρέος. Σε εξέλιξη όμως είναι η μπίζνα του χρέους δια μέσου τραπεζών. Χρέωσαν επί πλέον τον Ελληνικό Λαό, τον «πετάλωσαν», τον «σαμάρωσαν» ως υποζύγιο συστημικού κινδύνου, των τραπεζών, και του φόρτωσαν οικονομικά βάρη να τα κουβαλάει για 400 χρόνια.. Νέο οικονομικό χάος δημιουργείται στους έλληνες πολίτες πάνω στα προηγούμενα που δημιούργησε το διεφθαρμένο, διαπλεκόμενο και δομημένο σύστημα πολιτικής κόπρου, από την φιλοχρηματία, αλαζονεία και υπεροψία του. Παντού κόκκινα φέσια, ενώ ήδη το κοινωνικοασφαλιστικό σύστημα κατέστη νέος συστημικός κίνδυνος για το λαό και οδηγείται σε κατάρρευση με ανερχόμενη την ανεργία, τη μείωση μισθών, τη συρρίκνωση της εσωτερικής αγοράς και του ΑΕΠ.

Ας δούμε στο όνομα της Ανάπτυξης τι νομοθέτησαν υπέρ τραπεζών εκθέτοντας τον Ελληνικό Λαό ως τελικό πληρωτή (υποζύγιο) σε μεγαλύτερο δημόσιο βάρος-χρέος εντός ευρώ (ως διεθνές αποθεματικό νόμισμα), με εργαλεία ενίσχυσης της ρευστότητας της οικονομίας και δήθεν της ανάπτυξης της χώρας, για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης, ενώ ήδη υπήρχε θέμα στην Ελλάδα με το δημόσιο χρέος της που δημιουργήθηκε μέσα από τους δύο θεσμούς, Κυβερνήσεις και Βουλή.

A) 9-12-2008 με το βασικό νόμο 3723/2008 ΦΕΚ Α 250 με κυβέρνηση ΝΔ, για την ανάπτυξη της χώρας μέσω πιστωτικών ιδρυμάτων

1) Άρθρο 2 παρ 1. Παρέχεται η εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, μέχρι του συνολικού ποσού των 15 δισεκατομμυρίων ευρώ, προς τα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας από την Τράπεζα της Ελλάδος, εφόσον καλύπτουν το δείκτη κεφαλαιακής επάρκειας που θέτει η Τράπεζα της Ελλάδος, για δάνεια που θα συναφθούν μέχρι 31.12.2009 με ή χωρίς έκδοση τίτλων και θα έχουν διάρκεια από τρεις μήνες έως τρία έτη (ήτοι μέχρι 31-12-2012) Στη συνέχεια όμως βλέπε την υπουργική έγκριση της τελικής κατανομής με το ΦΕΚ Β 825/14-6-2010 ΥΑ 25145/Β.1187/10-6-2010 με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ.

2) Άρθρο 3. Ο Οργανισμός Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (Ο.Δ.ΔΗ.Χ.) δύναται να εκδίδει μέχρι 31.12.2009 τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου διάρκειας έως τρία έτη (ήτοι μέχρι 31/12/2012) μέχρι συνολικού ύψους 8 δισεκατομμυρίων ευρώ και να τους διαθέτει απευθείας στα πιστωτικά ιδρύματα που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας από την Τράπεζα της Ελλάδος, και εφόσον καλύπτουν το δείκτη κεφαλαιακής επάρκειας που θέτει η Τράπεζα της Ελλάδος, έναντι σχετικής προμήθειας που καταβάλλουν τα εν λόγω ιδρύματα και επαρκών εξασφαλίσεων κατά την κρίση της Τράπεζας της Ελλάδος, Για τη διάθεση των τίτλων συνάπτονται διμερείς συμβάσεις, στη λήξη των οποίων οι τίτλοι επιστρέφονται και ακυρώνονται.

Εδώ βέβαια τίθεται θέμα τι εξασφαλίσεις έλαβε η Τράπεζα της Ελλάδος, ως εντεταλμένος διαχειριστής, για να προστατέψει το δημόσιο χρήμα και το δημόσιο συμφέρον και αν τελικά οι τίτλοι επεστράφησαν και ακυρώθηκαν.

Κατά το άρθρο 4 με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών, μετά από εισήγηση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, είναι δυνατόν τα κονδύλια που διατίθενται από το Ελληνικό Δημόσιο για την εφαρμογή των άρθρων 2 και 3 του παρόντος νόμου να ανακατανέμονται ανά κατηγορία ρυθμίσεων αναλόγως της απορροφητικότητας και των εν γένει αναγκών που προκύπτουν, διατηρουμένου πάντως του ανώτατου συνολικού ύψους των κονδυλίων αυτών στο ποσό των 23 δισεκατομμυρίων ευρώ. (Γι'αυτά τα 23 δις ευρώ έχει γίνει θέμα ότι αυξήθηκε το δημόσιο χρέος ξαφνικά εν μέσω υπηρεσιακής κυβέρνησης τον Μάιο του 2012 κατά το αντίστοιχο ποσόν που αποκαλύφθηκε δημοσιογραφικά αμέσως μετά τις εκλογές το καλοκαίρι του 2012, χωρίς η Κυβερνητική Τρόικα να αποκαλύψει τι έγινε επ'αυτού και αν τίτλοι του Ελληνικού Δημοσίου (ΟΔΔΗΧ) επεστράφησαν από τις τράπεζες και ακυρώθηκαν όπως όριζε ρητά και αυστηρά το άρθρο 3 παραπάνω).

Σημειωτέον δε κατά το άρθρο 5 τα πιστωτικά ιδρύματα στα οποία διατίθενται τίτλοι του Ελληνικού Δημοσίου α) κατά το άρθρο 3 του παρόντος νόμου (3723/2008), όφειλαν να χρησιμοποιούν το προϊόν της ρευστοποίησης των τίτλων για χορήγηση δανείων στεγαστικών και προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις με ανταγωνιστικούς όρους, β) η δε παρεχόμενη εγγύηση κατά το άρθρο 2 δύναται να αφορά σε χορηγήσεις προς επιχειρήσεις ζωτικής σημασίας για την ανάπτυξη της Χώρας. Δηλαδή υποτίθεται ότι δόθηκαν 23 δις ευρώ για την ανάπτυξη της χώρας στην εσωτερική αγορά δια μέσου των τραπεζών (συστημικού κινδύνου) και ανάπτυξη δια μέσω τραπεζών με τα 23 δις ευρώ επί Κυβερνήσεως ΝΔ Καραμανλή-Αλογοσκούφη και μετά δεν είδαμε.

Και εδώ τίθεται το μεγάλο ερώτημα πριν και μέχρι την ισχύ της παρ. 8 άρθρου τέταρτου Ν.3845/2010, ΦΕΚ Α 65/6.5.2010 (1^ο Μνημόνιο) (ισχύς από την 3η Μαΐου 2010-κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ βλ παρακάτω διότι ακολουθούν περαιτέρω αυξήσεις των ανωτέρω ποσών 15 και 8 δις ευρώ για τους ίδιους λόγους αντίστοιχα), που πήγαν, «φαγώθηκαν», καταναλώθηκαν τελικά από τις τράπεζες τα συνολικά 23 δις ευρώ ως τίτλοι του Ελληνικού Δημοσίου και στη λήξη τους έπρεπε να επιστραφούν από τις τράπεζες και να ακυρωθούν από την Ελληνική Κυβέρνηση. Τη στιγμή μάλιστα (κατ'άρθρα 3,5 και 6 του Ν 3723/2008) που η διαδικασία διενέργειας της διάθεσης των τίτλων και οι όροι έκδοσης καθορίζοντο με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών και στις ίδιες αποφάσεις έπρεπε να καθορίζεται όχι μόνο το ύψος της καταβαλλόμενης προμήθειας του Δημοσίου αλλά και το είδος των εξασφαλίσεων, μετά από εισήγηση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, ο οποίος εισηγείτο με εποπτικά κριτήρια και για τον αριθμό των διατιθεμένων τίτλων ανά πιστωτικό ίδρυμα, εντός του συνολικώς διατιθέμενου από το Ελληνικό Δημόσιο ποσού, τίθεται θέμα εάν διαχειριστικά ενεργοποιήθηκαν και ποιές εξασφαλίσεις του Δημοσίου, που έλαβαν (αν έλαβαν κατ' ουσία) ο εισηγητής Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος και ο εκάστοτε Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών με αποφάσεις που υπέγραψε και ποιές ασφάλειες έλαβαν αμφότεροι προς εξασφάλιση δανείων ή πιστώσεων προς πιστωτικά ιδρύματα και αν ενεργοποίησαν τις ασφάλειες, στα πλαίσια της διαχειριστικής τους εξουσίας υπό το πρίσμα του εγκλήματος της απιστίας (άρθρο 390 ΠΚ) ή τελικά τα 23 δις ευρώ δημόσιο χρήμα έγινε μπίζνα τραπεζών σε βάρος του θύματος –πληρωτή ελληνικού λαού.

Γιατί δεν ήλθε η ανάπτυξη στη χώρα με αυτά τα 23 δις ευρώ μέχρι 6-5-2010 (1^ο Μνημόνιο); Οι κυβερνήσεις με όνομα ΠΑΣΟΚ και ΝΔ και η εκάστοτε Βουλή δεν απάντησαν στον ελληνικό λαό γι' αυτή την ανάπτυξη των 23 δις ευρώ και αντίθετα σε αγαστή συνεργασία με πυλώνα τον νόμο 3723/9-12-2008 προχώρησαν υπέρ των τραπεζών (συστημικού κινδύνου) για τους ίδιους λόγους στις προσαυξήσεις αντίστοιχα των ποσών των άρθρων 1 παρ 1 (15 δις ευρώ) και 4 (8 δις ευρώ του Ν 3723/2008 (νόμου επί υπουργίας Αλογοσκούφη-Καραμανλή). Περαιτέρω η Ανάπτυξη της Ελλάδος προχώρησε, και

Β) 6-5-2010 με το νόμο Ν.3845/2010, ΦΕΚ Α 65 με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ (1^ο Μνημόνιο) και ενώ η κρίση δημόσιου χρέους είναι σε εξέλιξη στην Ελλάδα.

Με την παράγραφο 8 άρθρου τέταρτου Ν.3845/2010, ΦΕΚ Α 65/6.5.2010 (ισχύς από την 3η Μαΐου 2010), ορίζεται ότι: "Τα ποσά που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και στο άρθρο 4 του ν. 3723/2008 (ΦΕΚ 250/Α') αυξάνονται κατά 15 δισεκατομμύρια ευρώ αντίστοιχα".

Δηλαδή (15+15) + (8+15)=53 δις ευρώ για την ανάπτυξη της χώρας σύμφωνα με το άρθρο 5 του Ν 3723/2008. Στη συνέχεια η Ανάπτυξη «μεγαλώνει» στην Ελλάδα και...

Γ) 3-9-2010 με το νόμο Ν.3872/2010, ΦΕΚ Α 148 με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ

Με το άρθρο 7 Ν.3872/2010, ΦΕΚ Α 148/3.9.2010: "Τα ποσά που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και στο άρθρο 4 του ν. 3723/2008 (ΦΕΚ 250 Α'), έτσι όπως αυτά τροποποιήθηκαν από την παράγραφο 8 του άρθρου τέταρτου του ν. 3845/2010 (ΦΕΚ 65 Α'), αυξάνονται κατά 25 δισεκατομμύρια ευρώ αντίστοιχα".

Δηλαδή (15+15) + (8+15)=53 δις ευρώ + 25 +25 δις = 103 δις ευρώ για την Ανάπτυξη.

Δ) 18 -5-2011 με το νόμο Ν.3965/2011 ΦΕΚ Α 113 με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ

Με το άρθρο 19 παρ.1 Ν.3965/2011, ΦΕΚ Α 113/18.5.2011, ορίζεται ότι: “Τα ποσά που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 και στο άρθρο 4 του ν. 3723/2008 (Α` 250), έτσι όπως αυτά τροποποιήθηκαν από την παράγραφο 8 του άρθρου τέταρτου του ν.3845/2010 (Α` 65) και από το άρθρο 7 του ν. 3872/2010 (Α` 148) αυξάνονται κατά τριάντα δισεκατομμύρια ευρώ αντίστοιχα, προκειμένου να αποτραπούν προβλήματα ρευστότητας της πραγματικής οικονομίας“.

Δηλαδή $(15+15) + (8+15)=53$ δις ευρώ + $25 +25$ δις = 103 δις + 30 δις+ 30 δις ευρώ αντίστοιχα για την Ανάπτυξη σύνολον 163 δισεκατομμύρια ευρώ.

Φαύλος κύκλος κρατικών εγγυήσεων και κρατικών τίτλων (βάρη του ελληνικού λαού) ουσιαστικά για την εξυπηρέτηση των τραπεζών και αγνώστων επιχειρηματικών συμφερόντων, χωρίς να συνυπολογίζουμε άλλα κονδύλια υπέρ τραπεζών για την ανακεφαλαιοποίησή τους με τους νόμους 3864/21-7-2010, 4031/9-12-2011 (ΠΝΠ της 14-9-2011 ΦΕΚ 203 Α), 4056/12-3-2012 και 4079/19-9-2012 για το Ελληνικό Τ.Χ.Σ (HFSF).

Παράλληλα συντονισμένα από τις Κυβερνήσεις με υπουργικές αποφάσεις των Υπουργών Οικονομικών (εκτελεστικής εξουσίας) εδίδοντο παρατάσεις των προθεσμιών που ορίζονται για τη συμμετοχή των πιστωτικών ιδρυμάτων στις διατάξεις των άρθρων 1, 2 και 3 του βασικού Ν. 3723/2008 (ΦΕΚ 250/Α`/9-12-2008) «Ενίσχυση της ρευστότητας της οικονομίας για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων της διεθνούς χρηματοπιστωτικής κρίσης και άλλες διατάξεις»,

- 1) μέχρι τις 30.6.2010 με την ΥΑ 13264/Β.527 (ΦΕΚ Β 352/30.3.2010),
- 2) μέχρι τις 31.12.2010 με την ΥΑ 29850 Β 1465/9.7.2010 ΦΕΚ Β` 1091/19.7.2010)
- 3) μέχρι τις 30.6.2011 με την ΥΑ 59181/Β.2585/24.12.2010 (ΦΕΚ Β` 2015/ 27.12.2010)
- 4) μέχρι τις 31.12.2011 με την ΥΑ 29264/Β.1377/2011 (ΦΕΚ Β 1588 1.7.2011),
- 5) μέχρι τις 30.6.2012 με την ΥΑ 57863/Β.2535/29-12-2011 (ΦΕΚ Β` 3041/30.12.2011).
- 6) μέχρι τις 31.12.2012 με την ΥΑ Αριθμ. 32252/Β.1132 (ΦΕΚ Β` 2151/17.07.2012).

Με τη λήξη της ημερομηνίας 31-12-2012 θα πρέπει οι διαχειριστές της εξουσίας να μας πουν τι έγιναν τα τόσα δις ευρώ (περιουσία του ελληνικού λαού) που δόθηκαν μέσω Τραπεζής της Ελλάδος και τις τράπεζες που επέβλεπε, για την ανάπτυξη της χώρας.

Ας κάνει ο καθένας τους υπολογισμούς του για το συνολικό ποσόν και να διερωτηθεί τόσα δις ευρώ δόθηκαν ειδικά για την Ανάπτυξη της χώρας από Βουλή και κυβερνήσεις ΝΔ και ΠΑΣΟΚ και Ανάπτυξη δεν είδαμε. Περιμένουν τώρα την δόση των 31,5 δις ευρώ για την ανάπτυξη της χώρας. Και τα προηγούμενα δις ευρώ τι έγιναν;

Τελικά το μοντέλο χρήσης των ιδιωτικών τραπεζών ως μεσαζόντων για την ανάπτυξη της χώρας με την ενίσχυση αυτών με εγγυήσεις και τίτλους του Ελληνικού Κράτους, αποδεικνύεται ότι είναι μία καλοστημένη απάτη σε βάρος του Ελληνικού Λαού και της περιουσίας του.

Η δομημένη οικονομική αφαίμαξη της ελληνικής κοινωνίας με συστηματική προπαγάνδα ότι οι ιδιωτικές τράπεζες πρέπει να διασωθούν γιατί βοηθούν στην Ανάπτυξη της χώρας έχει τραβήξει αρκετά Η τραπεζική μπίτσα είναι στο ζενίθ, ενώ το οικονομικό χάος κυριαρχεί πάνω από τη χώρα σε κάθε Έλληνα. Στο όνομα της Ανάπτυξης και της σωτηρίας της χώρας οι τράπεζες με τη συνεργασία Κυβερνήσεων και Βουλής έφαγαν τον άμπακο και ακόμα δεν χόρτασαν.

Δυστυχώς το πρόβλημα είναι ότι η ελληνική δικαιοσύνη ως τελευταίο οχυρό της δημοκρατίας μπροστά σ' αυτή τη συστημική και συστηματική απιστία σε βάρος του δημοσίου χρήματος από τις τράπεζες, δεν στάθηκε στο ύψος της και η τυπική πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού ως ανώτατος Εισαγγελέας ή άλλως και ως Πολυσύνθετο Δικαστήριο μία ημέρα Κυριακή, με τις εκλογές και τη ψήφο του δεν εκδίωξε τα πολιτικά λαμόγια και τους έδωσε πολιτική εξουσία να διοικήσουν την Ελλάδα. Κοντά σε ξερά τώρα καίγονται μαζικά και τα χλωρά.

Η μαγιά της πολιτικής σαπίλας έμεινε με βουλευτική ασυλία και κρατική χρηματοδότηση από την περιουσία του Ελληνικού Λαού. Η τυπική πλειοψηφία των εγκύρων ψηφοδελτίων επανέλαβε τα ίδια λάθη. Ο έξυπνος Λαός ακόμη περιμένει την Ανάπτυξη της χώρας, ενώ πρώτα, η τυπική πλειοψηφία εκλογέων, συλλογικά με τη ψήφο του ως σύγχρονος Ηρακλής όφειλε με τη ψήφο του να εκδιώξει, να ξεβρωμίσει τη χώρα από την πολιτική κόπρο των μαντριών κομμάτων, τη μπόχα των κομματικών –πολιτικών σκανδάλων, για να δημιουργηθεί η βάση για απονομή της Δικαιοσύνης στην Ελλάδα και να αποκατασταθεί η αξιοπρέπεια και η αξιοπιστία της Ελλάδος διεθνώς.

Σακκάς Ιωάννης, Πρώην Εισαγγελέας.